בס"ד | ז' אייר תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד	גיליון מספר	ת	ניאת שבו	('	כניסת שבת			פרשת שבוע
צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	97	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	אחרי מות
		19:58	20:01	19:59	18:54	19:01	18:44	קדושים

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פרשות "אחרי מות-קדושים" שנקרא השבת מרמזות שאחרי מות האדם פתאום מתגלה קדושתו. פתאום נודע לך כמה קדוש הוא היה, איזה מעשים טובים עשה ועל כך סיפור מרבי שלמה קרליבך זצ"ל: רבי פנחס מקוריץ היה מגדולי תלמידי הבעש"ט. בתקופתו לפני 250 שנה לא היה כזה דבר "חילוני" שכן מי שלא שמר תורה ומצוות יצא מהקהילה אך בכל אופן היה חייט אחד כזה שכולם התרחקו ממנו למעט תיקון בגדיהם מדי פעם. פעם אחת נכנס רבי פנחס לבית הכנסת וראה שהשמש מנסה לאסוף מניין וכולם מתחמקים ממנו. שאל רבי פנחס מה קרה ואמר לו השמש שנפטר יהודי בעיר וצריך מניין ללויה. שאל רבי פנחס מי נפטר ואחד אחר ענה:ב"ה היהודי הכי פושע בעיר נפטר. הזדעזע הרב:אינני מכיר שום יהודי פושע, וכשנודע לו שמדובר בחייט זעק מרה:החבר הכי טוב שלי! החייט הקדוש! כולם היו בהלם. כך קרה שמסע הלויה כלל את כל העיר ובראשם הרב וחברו הרב רבי ייבי. כולם בכו וביקשו סליחה מהנפטר והיו בטוחים שהוא היה צדיק נסתר. לאחר הלויה שאל רבי ייבי את רבי פנחס:אני ואתה יודעים טוב שהוא לא היה צדיק בכלל. ספר לי את הסוד למה הגיע לו כל הכבוד הזה? ענה הרב: אימצתי ילדה יתומה וכשגדלה שידכנו לה בחור יתום וסידרנו את כל צורכי החופה חוץ מטלית לחתן. יום לפני החתונה שאל אותי החתן על הטלית והשבתי בצער שאין לי עוד כסף. בכה החתן וברחמיי עליו יצאתי לאסוף כסף. דפקתי על דלת הבית הראשון שהיה מואר ופתח לי החייט. סיפרתי לו הכל והוא נתן רובל אחד והסביר בצער שאין לו הרבה. הודיתי לו מקרב לב והמשכתי. פתאום הוא רץ אליי בוכה: רבי! אם אתן לכם 10 רובל (מחיר הטלית) שזהו כל כספי, האם הרב מבטיח לי חלק בעולם הבא? דמע הרב והבטיח לו. סיים הרב ואמר לחברו: בהלוויה ראיתי את נשמת החייט עטופה בטלית שקנה לחתן היתום. המבינים אתם עד כמה קדוש כל יהודי! לעולם אינך יודע כמה קדוש כל יהודי..אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>יּ' אייר: הַ וַיְ</u>הִי כְּבוֹא אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל הַמַּחֲנֶה וַיַּרִעוּ כַל יִשְׂרָאֵל תְּרוּעַה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם ָהָאָרֶץ: וַ וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת קוֹל הַתִּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֶנֵה ָהַעְבָרִים וַיַּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוַה בָּא אֶל הַמַּחֲנֶה: זַ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אַמְרוּ בַּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֶנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הַיְתָה כַּזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם: <u>ח</u> אוֹי לָנוּ מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאַדְּירִים הָאֵלֶּה אֶלֶה הֶם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים אֶת מִצְרַיִם בְּכַל מַכָּה בַּמִּדְבַּר: טַ הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנַשִּים פּּלְשְׁתִּים פֶּן ּתַעַבְדוּ לַעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עַבְדוּ לָכֶם וִהְיִיתֶם לַאֲנַשִּׁים וְנְלְחַמְתֶּם: יַ וַיִּלָּחָמוּ פְלְשְׁתִּים וַיִּנַגֶף יִשְׂרָאֵל וַיַּנֶסוּ אָישׁ לְאֹהָלָיו וַתְּהִי הַמַּכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפּּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִים אֶלֶף רַגְלִי: <u>יאַ</u> וַאָרוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וֹשְׁנֵי בְנֵי עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס: יַבַ וַיַּרָץ אִישׁ בִּנְיָמִן מֵהַמַּעֲרָכָה וַיַּבֹא שִׁלֹה בַּיוֹם הַהוּא וּמַדָּיו קְרֶעִים וַאָדָמָה עַל רֹאשׁוֹ: יַגַ וַיָּבוֹא וְהִנֵּה עֵלִי יֹשֵב עַל הַכִּסֵא כתיב יך יַד דֶּכֶךְ מְצַפֶּה כִּי הָיָה לִבּוֹ חָרֵד עַל אָרוֹן הַאֶלֹהִים וְהַאִישׁ בַּא לְהַגִּיד בַּעִיר וַתִּזְעַק כַּל הַעִיר: יַדַ וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת קוֹל הַצְּעַקָה וַיֹּאמֶר מֶה קוֹל הֶהַמוֹן הַזֵּה וְהַאִישׁ מִהַר וַיַּבֹא וַיַּגַד לְעֵלִי: <u>טו</u> וְעֵלִי בֵּן תִּשְׁעִים וֹשִׁמֹנֵה שֲנַה וְעֵינַיו קַמַה וְלֹא יַכוֹל לְרְאוֹת: <u>טז</u> וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל עֵלִי אָנֹכִי הַבָּא מִן הַמַּעֲרָכָה וַאֲנִי מִן הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מֶה ָהָיָה הַדָּבָר בְּנִי: יַזַ וַיַּעַן הַמְבַשֵּׁר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלְשְׁתִּים וְגַם מַגַּפָה גְדוֹלָה הָיְתָה בָעַם וְגַם שְׁנֵי בַנֶיךָ מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן הָאֶלֹהִים נִלְקָחָה: <u>יח</u> וַיְהִי כְּהַזְכִּירוֹ אֶת אֲרוֹן הָאֶלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל ָהַכָּסֵא אֲחֹרַנִּית בָּעַד יַד הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מַפְרַקְתּוֹ וַיָּמֹת כִּי זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שַׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנַה: יַ<u>ט</u> וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת פִּינְחָס הָרָה לָלַת וַתִּשְׁמַע אֶת הַשְּׁמֻעָה אֶל הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֶלהִים וּמֵת ָחָמִיהָ וְאִישַׁהּ וַתִּכְרַע וַתֵּלֶד כִּי נֶהֶפְכוּ עַלֶיהָ צִרֶיהָ: כַ וּכְעֵת מוּתָהּ וַתְּדַבֵּרְנַה הַנִּצָבוֹת עַלֶיהָ אַל תִּירְאִי ּכִּי בֵּן יַלַדִתּ וּלֹא עַנָתַה וִלֹא שַׁתַה לְבַּהּ: <u>כא</u> וַתִּקרָא לַנַּעַר אִי כַבוֹד לֵאמֹר גַּלַה כַבוֹד מִיִּשִּׁרַאֵל אֵל הָלָּקַח אֲרוֹן הַאֱלֹהִים וָאֶל חָמִיהַ וְאִישַׁהּ: כַבַ וַתֹּאמֶר גַּלָה כַבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אֲרוֹן הַאֱלֹהִים: אַ וּפְּלִשְׁתִּים לָקחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּבָאָהוּ מֵאֶבֶן הָעֵזֶר אַשְׁדּוֹדָה: בַ וַיִּקחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת אֲרוֹן ַהַאֶלהִים וַיַּבִיאוּ אתוֹ בֵּית דַּגוֹן וַיִּצִיגוּ אתוֹ אֶצֶל דַּגוֹן:

(שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב

(שמואל-א' ד,ה-ה,ב)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

כא) ואל יסור לבך אחר דעת הפלוסופים האומרים, שעצם מהותה של הנפש, היא חומר שכלי, והויתה באה רק מכח המושכלות שמשכלת, שמהן מתגדלת והן כל הויתה, וענין השארת הנפש אחר פטירת הגוף תלוי לגמרי בשיעור שכליות ומושכלות שקבלה, עד שבהעדר לה המושכלות, אין כלל על מה שתחול השארת הנפש אין זה דעת תורה. גם אינו מקובל כלל על הלב, וכל חי שניסה פעם לקנות שכל, יודע ומרגיש שהשכל הוא קנין ואינו עצם הקונה. אלא כמבואר, שכל חומר של הבריאה המחודשת, הן חומר של העצמים הרוחניים והן חומר העצמים הגשמיים אינו לא פחות ולא יותר מבחינת רצון לקבל (ואע"פ שאמרנו שהנפש היא כולה רצון להשפיע. הוא רק מכח תיקונים של לבוש אור חוזר המקובל לה מעולמות העליונים שמשם באה אלינו, שענין לבוש הזה מבואר היטב בפתיחה לחכמת הקבלה (באות יד טו, טז, יט, אמנם עצם מהותה של הנפש היא ג"כ רצון לקבל ע"ש ותבין זה) וכל ההבחן הניתן לנו להבחין בין עצם לעצם, אינו נבחן משום זה, רק ברצונו בלבד, כי הרצון שבכל מהות, מוליד לו צרכים והצרכים מולידים לו מחשבות והשכלות בשיעור כזה, כדי להשיג את הצרכים ההם, אשר הרצון לקבל מחייב אותם. וכשם שרצונות בני אדם שונים איש מרעהו, כן צרכיהם ומחשבותיהם והשכלתם שונים זה מזה, למשל, אותם שהרצון לקבל שבהם מוגבל בתאוות בהמיות בלבד, הרי צרכיהם ומחשבותיהם והשכלתם, רק בכדי למלאות הרצון הזה בכל מלואו הבהמי, ואע"פ שמשתמשים בשכל ודעת כאדם, מ"מ דיו לעבד להיות כרבו, והוא כשכל בהמי, להיות השכל משועבד ומשמש לרצון הבהמי. ואותם שהרצון לקבל שלהם מתגבר בעיקר בתאוות אנושיות, כגון כבוד ושליטה על אחרים, שאינם מצוים במין הבהמה, הרי כל עיקר צרכיהם ומחשבותיהם והשכלותיהם רק בכדי למלאות להם הרצון ההוא בכל מלואו האפשרי. ואותם שהרצון לקבל שלהם מתגבר בעיקר לקבל מושכלות, הרי כל עיקר צרכיהם ומחשבותיהם והשכלותיהם למלאות להם הרצון הזה בכל מלואו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, קדושים דף פ' ע"א.

א) זירבר ה' אל משה וגר: וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם. ר' אלעזר פתח. אל תהיו כסוס כפרד אין הבין וגר. בכמה פעמים העידה התורה בבני אדם, כמה פעמים חרימה קולה לכל הצדדים לעורר אותם, וכולם ישנים בשנתם בעונותיהם, אינם מסתכלים ואינם משגיחים באיזה פנים יקומו ליום הדין העליון, כשמלך העליון יתבע מהם עלבון התורה הצועקת כנגדם, ואינם מחזירים פניהם אליה, כי כולם פגומים בכל,

שאינם יודעים האמונה של המלך העליון. אוי להם ואוי לנפשיהם.

ב) דהא אוריתא ביה וכו': כי התורה מעידה בו ואומרת, מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו. מהו חסר לב. היינו שאין לו אמונה, כי מי שאינו עוסק בתורה אין בו אמונה, והוא פגום בכל, שואך, אמרה לו, היה צריך לומר, אומרה לו, כש"א אומרה לאל סלעי, מהו אמרה. ומשיב אלא שבא לכלול ולהוסיף התורה שלמעלה, שגם היא קוראת אותו חסר לב, שפירושו, פגום האמונה.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שלמה" (מלכים-א' פרקים ג,ג-ה) מקבילה ל-קדושים על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איך כרפסודות קורא הגביא שאמר זזירם שאותם הוא יביא

א. אכו עצים ביקש שכנה נהצדנים

ה. מהיכן כרתו ארזים ואיש אין כורת כצדנים ב. עד היכן ישבו כבטוו מדן

ו. איך גאמר ששכ^ימה התעורר והבין שה' איתו דיבר ג. היכן ה' כשכבוה גראה ווה היה בוזכום הכיכה

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם - אלמגות וזיות, בכיעכל, גברים, דבקו, הרפה, ויעתר אלקים כארץ

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיהבת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית, ולרפואת כלל חולי עמו ישראל.לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com